

I CENTENARI DEL NEIXAMENT D'EN FRANCESC PUJOLS

ANEDDOTES
FRANCESC PUGOLS

El rendiment d'en Pujols

Una vegada, en Pujols sopava a Caldeies, a casa d'un amic. Hi havia també de convidat el senyor Seguí, un home molt simpàtic que ha fet una fortuna amb negocis de vaqueria. Diuen que és el que té més vaques de Barcelona. Doncs bé; en Pujols, que seria un bon dia, no va parar de parlar en tot l'àpat, desenvolupant clàssiques d'alta filosofia que tant li quedava. El senyor Seguí escoltava amb gran atenció i més curi, quan es va quedar sol amb el seu hoste, va fer-li el següent comentari:

—No és pas cap mala aquesta senyor Pujols... Entre totes les coses que diu et hi veia un fons molt interessant. Veig, com en la febre, que encara se'l podria parlar i no seria més...

—Es un clapi de vaques que a en Pujols, va acabament, i va fer felicitat tot.

El triomf de l'esperit

Són molts els rindans cultivats, que es guienen que a la nostra terra, el tracte entre homes i dones, estigui tan educat i reduït a la vida sexual.

Al món cultural i artístic hem trobat a manar sempre la gràcia i alliecat de l'element femení. El gustum de la feminitat.

—És que encara vivim que entre l'home i la dona —deu un company nostre— només pot haver-hi les relacions materials. No es concep l'encís inefable d'un triomf espiritual que fa que el mas-

cle i a ferada passiu a ésser espartanilitat evades, que poden preserir del cas...

—Té raó— li va dir en Pujols— però no oblidis que el millor camí per a arribar al cos d'una dona espiritual és, precisament, l'esperit...

En Pujols detesta

Un periodista jove, ben plantat i conquistador explicava, la passat, la més original de les seves conquestes:

—Imaginateu-vos que vaig perdre l'exposició de Madrid ambu, veig la dona, li parlo, ens expliquem, trovam i al meu següent tornava a Barcelona!

—I en Pujols, que era de la tertúlia, va dir als altres:

—Home, ja sé qu'és.

—...?

—Sí: la cosa del cap d'estació.

En Pujols estigut amb els altres

Un dia, a Martorell, en Pujols va tenir a dirar una quantitat, en Metaguetes entre ells.

Aleshores parlava molt elogiosament de Jacinto Benavente que, segons ell, es *algú veia*. En Pujols tenia alguna al·lusió d'elogis d'en Moraguetes, el qual, a l'últim, digué:

Francesc Pujols vist per Enric Cristòfor Ricart.

—És que jo estaria molt content d'aver escrit *Los Intereses Civiles*.

En Pujols, amant com sempre, respongué:

—Si jo em hagués escrit també esta ja contenta; però tractant-se d'un altre demanó més.

Les lectures d'en Pujols

Francesc Pujols explicava que està llegint *El fill de l'Home*, una vida de Jesús escrita per Emil Ludwig.

—I com em el presenta? —preguntà un amic a Francesc Pujols.

—De pau! —va respondre en Pujols. Probablement aquesta frase resumeix molt bé el llibre de Ludwig.

La precisió de Francesc Pujols

Francesc Pujols és un home que tot sempre de nous a terra. La Sumplicitat, el Concepte general de la Ciència Catalana, i sobretot la Història de l'Hegetoma Catalana en la Política Espanyola, en són demostracions contundents.

El nostre Marquès, en canvi, al·lusió és, tal i tal, el cap als nivells i perd sovint la raó de navegar.

Tots dos feren un viatge per Catalunya. Una tarda anàvem a Móra.